

Posudek oponenta k diplomové práci autorky Lenky Halgašové na téma **Oprávněné nároky poškozených z PPOV a HAV**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 18 %. Tento vysoký rozsah je vysvětlen tím, že předkládaná práce je do značné míry kompilátem z děl jiných autorů.

Diplomová práce sestává z deseti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce naplňuje stanovené požadavky. Oponent však příliš nerozumí tomu, proč autorka pravidelně vynechávala volné řádky mezi odstavci, ani tomu, proč jsou v textu často mezery na konci stránek (str. 3, 4, 18, 21, 22, 28, 29, 31, 35, 36, 38 + prakticky prázdná str. 39, 41, 42, 44, 45, 46, 48, 53, 54, 60 aj.). Autorce lze také vytknout, že na začátku nového odstavce nedělá odsazení tabelátorem. Práce není doplněna žádnými přílohami ani tabulkami či grafy, jako určité osvěžení lze vnímat zařazení stručných statistických dat na str. 31 – 32.

Oponent musí hned úvodem zmínit, že vnímá, že si autorka dala na zpracování diplomové práce v rámci svých možností záležet. Ne vždy však zodpovědná snaha stačí k tomu, aby se také dostavil uspokojivý výsledek.

Sama autorka v posledním odstavci úvodu své práce konstatuje, že nejdůležitější kapitolu nalezneme v závěru diplomové práce. Diplomová práce byla vymezena autorkou zvoleným a relativně úzkým tématem "Oprávněné nároky poškozených z PPOV a HAV". Oponent chápe, že v rámci odborné práce je často na místě řešenou problematiku provázat se širšími souvislostmi, nicméně to, co činí autorka, nelze charakterizovat jinak, než odchýlení se od tématu. S trochou nadsázky lze uvést, že z hlediska zpracovávaného tématu je prvních padesát stran skoro zbytečných. Na straně 52 předesílá diplomantka, že v následujících kapitolách se bude podrobně věnovat každému jednotlivému nároku. Posléze následují jednotlivé kapitoly ke konkrétním nárokům, které oponent nevnímá jako podrobné, ale naopak jako mimořádně povrchní. Když už je řešena povrchnost, ta se prolíná celou prací. V očích oponenta je vrcholem povrchnosti zřejmě tvrzení na straně 17, kde autorka uvádí, že vlastníkem je jednoduše osoba, která si vozidlo koupila, které vozidlo patří.

Autorka přistupuje ke zpracování materie kombinací teoretického a praktického přístupu. Jak již bylo řečeno, předkládaná práce je do značné míry kompilátem z děl jiných autorů. Je třeba říci, že se jedná o kompilát spíše průměrný. Pokud jde o příklady nic nepřinášejícího kompilování, lze poukázat na převzaté a nijak neobohacené texty např. na stranách 38 či 46. Prezentací zákonných textů a názorů jiných autorů pokládá autorka teoretický základ. Na ten navazuje některými praktickými souvislostmi včetně judikatury. Jistě je zajímavé, že se autorka zabývá některými postupy z pojistné praxe, z hlediska tématu práce je to ale zcela podružné. Pokud jde o práci se soudní judikaturou, ta je (stejně jako práce sama) spíše povrchní. Je chvályhodné, že si diplomantka vyhledala široké spektrum věcně souvisejících judikátů. To, jakým způsobem je prezentovala, však nebylo povětšinou nijak výstižné, zajímavé ani podnětné. Například u judikátů odkazovaných v poznámkách pod čarou č. 17, 18, 24, 25, 29, 30, 32, 76 nebo 170 je v textu práce prezentován závěr, který není nijak převratný a naopak je souladný s běžnou naukou, přičemž naprosto není popsána podstata soudně řešené věci a problémy, se kterými se musely soudy při řešení kauzy vypořádat. Další skupina judikátů zmiňovaných

autorkou je nepochybně zajímavých, ovšem v textu je o nich pojednáno tak, že zůstává na fantazii čtenáře, aby si domyslel, co může být relevantní (to je např. případ judikátů odkazovaných v poznámkách pod čarou č. 54, 59 – 61, 71, 72 či 74). Relativně uspokojivým způsobem je pak analyzován judikát odkazovaný v poznámce pod čarou č. 77.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Autorka využila ke zpracování pestrou škálu zdrojů, ze kterých čerpala. Jedná se o zdroje právní i neprávní, což je v pořádku.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autora s označenými prameny – autorka pracuje s poznámkovým aparátem přiměřeně a poznámky pod čarou se neodchylují od funkce, kterou by měly v odborném textu plnit. Opakovaně bylo řečeno, že práce je kompilátem, čemuž také odpovídá poznámkový aparát. Pravidelně se stává, že autorka si zvolí jednu publikaci jiného autora, ze které pak cituje kontinuálně (Gerloch pozn. pod čarou 3 – 8, Karfíková – pozn. pod čarou 35 – 38, 43 – 46, aj.).

Předkládaná práce neobsahuje významnější množství gramatických chyb, překlepů ani nepřesností v interpunkci. Pokud už nějaký takový problém nastal, jedná se evidentně o exces, protože z celého zpracování práce je zřejmé, že její korektury byl věnován přiměřený čas (str. 3 – nepřízních, str. 9 – Jedná se určité porušení právní povinnosti., str. 11 – ... nejde o úmysl, ačkoli o nedbalost, str. 12 – nedbalostí jednání aj.).

Autorka volí popisnou metodu výkladu a nečiní příliš věcných chyb. To, že se autorka nedopouští věcných chyb, bude však zapříčiněno především tím, že autorka zůstává velmi povrchní. Uchazečka popisuje vše tak, jako by bylo jasné a bezrozporné, ale ve skutečnosti tomu tak není, a právě proto je tak bohatá související soudní judikatura. Autorka nehledá problémy, natož pak jejich řešení, nevyjadřuje své názory a nepřináší žádnou invenci.

U diplomové práce se očekává, že uchazeč překročí národní rámec, a že se pokusí předložit i odůvodněné úvahy de lege ferenda. Tato očekávání diplomantka naplnila spíše okrajově, ovšem je zřejmé že se pro studenta pátého ročníku jedná o obtížné úkoly. Práce se zabývá evropskou judikaturou a legislativou (str. 19 – 20), čímž je překročen národní rámec. Nic, co by bylo možno vnímat jako de lege ferenda oponent neobjevil.

U ústní obhajoby by se autorka mohla mimo jiné zaměřit na následující otázky:

- 1) Může být vozidlo předmětem zápůjčky?
- 2) Pojednává autorka správně o “regresivním“ nároku?
- 3) Jakým způsobem se určí konkrétní výše náhrady za ztížení společenského uplatnění?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje oponent posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako velmi dobrou až dobrou v závislosti na výkon diplomantky u ústní obhajoby.

V Plzni dne 5.5.2023

JUDr. Radek Spurný